

med Forbigaaelse af ethvert andet personligt Forhold, synes der at være saa meget mindre Grund til imod Hovedprincippet at indskyde det omhandlede særlige Hensyn, som det i Følge Sagens Natur dels kun vil være i sjældne Undtagelsestilfælde, at dette Hensyn overhovedet vilde kunne fremdrages, dels dets Berettigelse ikke altid kunne godtgøres.

§ 7

er Littr. b. ændret saaledes, at Invalideforsørgelsen kan gjenindtræde ved enhver Afstedigelse, naar kun ingen af de almindelige forestrevne Grunde til dens Fortabelse ere tilstede. Ogsaa denne Ændring er kun en Gjennemførelse af det i § 6 indeholdte Hovedprincip.

Ændringen i Nr. 4 stemmer med Lovforslaget om Pensioneringen (§ 5 Nr. 5), der har optaget Udvalgsmindretallets Underændringsforslag.

§ 8

er Slutningen forandret saaledes, at de faste Officerers Invalideforsørgelse (Tillæg til Pensionen) ikke er sat i et bestemt Forhold til den Invaliditetsafdeling, hvortil Vedkommende maa henføres. Det bør nemlig tages i Betragtning, at Hensynet til Invaliditetsafdelingen her har mindre Betydning end i de andre i Lovforslaget omhandlede Tilfælde, og man har derfor ikke fundet Grund til i saa Henseende at foreslaa den hidtil gjældende Bestemmelse ændret.

2det Kapitel.

Forsørgelse af Enker.

Udvalgets Udkast har i Mod sætning til den nugældende Lov givet forskellige Regler for Forsørgelsen af Enker, eftersom Manden enten er drabt eller dødelig saaret ved Tjenestens Udførelse m. m., eller han har været forsørgt som Invalid. Denne i Forholdets egen Natur vel begrundede Forskjel har man ganstke kunnet adoptere, ligesom man ogsaa helt har kunnet slutte sig til Udkastets Regler for Fastsættelsen af Forsørgelsen for den førstnævnte Klasse af Enker. Derimod har man ikke kunnet slutte sig til Udkastets Regel for Forsørgelsen af Enker efter Invaliditet. Selve Hovedtanken i denne Regel, at nemlig Enkens Forsørgelse skal staa i et vist Forhold til den Forsørgelse, Manden oppebar, kan man ikke erkjende for rigtig; thi da Invalidens Forsørgelse er udmaalt efter den ham paaførte Indskrænkning i Erhvervsøve og altsaa maa betragtes som en Erstatning for denne, maa det med Hensyn til Enken — hvis Forringelse i Erhvervsøve ikke er paavirket af, hvorledes Mandens Forhold i saa Henseende var — være

uden væsentlig Betydning, hvor stor Forsørgelse Manden har oppebaaret. Det er formentlig netop i Betragtning heraf, at Udkastet har fastsat Enkens Forsørgelse til en mindre eller større Del (henholdsvis $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{2}$) af Mandens Invalideforsørgelse, eftersom han henhørte til 1ste, 2den eller 3die Invaliditetsafdeling; men dels ere disse forskellige Forholdstal aldeles vilkaarlig valgte, dels svare de ikke til den her forudsatte Hensigt, idet f. Ex. Forsørgelsen for Enken efter en Invalid, der var i 2den Afdeling, kan gaa ned til 66 Kr., medens den for Enken efter en Invalid i 3die Afdeling kan stige til 135 Kr., hvilken Forskjel ubelukkende vil afhænge af Størrelsen af den Forsørgelse, Manden oppebar. Ogsaa i en anden Henseende svarer den heromhandlede Regel ikke til den Hensigt, der forudsættes at have motiveret Udkastets omhandlede forskellige Behandling af Enken efter en Falben m. m. og efter en Invalid, nemlig at Førstnævnte bør have en rundeligere Forsørgelse; thi ifølge Udkastet kan f. Ex. Enken efter en falben Menig i det Øieste faa en Forsørgelse af 160 Kr., medens Enken efter en Invalid, hvis Død ikke staa i nogen Forbindelse med hans Invaliditet, kan faa indtil 175 Kr.; og naar Løsen er om Enker, hvis Mand havde over 20 Aars Tjeneste, bliver Misforholdet endnu mere iøjensaldende, idet den Falbnes Enke i det Øieste kan faa et Tillæg af 100 Kr. til et efter 40 Aars Tjeneste beregnet Entepensionsbeløb, medens Invalidens Enke kan faa et Tillæg af indtil 175 Kr. til sin Entepension, altsaa i mange Tilfælde endogsaa betydelig. Mere end den Falbnes Enke. Man har derfor i nærværende Lovforslag indført den Regel, at ligesom den Falbnes Enke ialt faar Beløbet af Entepension for 40 Aars Tjeneste med et efter Omstændighederne afpasset Tillæg af indtil 100 Kr., saaledes faar Invalidens Enke Beløbet af Entepension for Mandens virkelige Tjeneste med et lignende Tillæg, hvorved der formentlig er gjort en netop til Forholdets Bestafende svarende passende Forskjel mellem de to paagældende Klasser af Enker og Reglerne dog ere blevne saa ensartede, som Bevarelsen af en saadan Forskjel tillader.

De saa øvrige Afvigelser fra Udkastet, som findes i dette Lovforslags 2det Kapitel, ere blotte Redaktionsændringer med Undtagelse af Ændringen i § 16 Nr. 3, der svarer til Forslagets § 7 Nr. 4.

3die Kapitel.

Forsørgelse af Børn.

Lovforslaget følger ogsaa her Udvalgets Udkast med Undtagelse af, at man